

До днес не съм видяла нивга, нивга  
такъв плачевен, по-нещастен ден!  
О ден! О ден! О ден! О ден омразен!  
Кому е нужен тоя черен ден!  
О скърбен ден! О скърбен, скърбен ден!

ПАРИС

- Измамен, разделен, разбит, презрян!  
Сразен от тебе, най-жестоката смърт,  
ти ме измами и сломи, жестока!  
Любов, живот - о не! Любов, о смърт,  
на твоите гърди!

КАПУЛЕТТИ

- Сломан, измъчен! -  
Неумолимо време, ти защо  
дойде, за да убиеш в тоя час  
на празника ни радостта? - Лете,  
и не детето - моята душа  
е мъртва! - И с детето си погребвам  
- уви! - и всяка своя радост.

БРАТ ЛОРЕНЦО

- Спрете! -  
Плачът не е за раните ви лек.  
Владеехте и вие, и небето  
това дете невинно, но сега  
принадлежи то само на небето -  
и вярвайте, така е по-щастлива.  
Нима от смърт вий бихте спасили?